

הנחיות להגשת מאמרים לכתבי העת 'ציון' ו'היסטוריה'

הנחיות כלליות

- המאמר יוקלד במעבד תמלילים Word, גופן דויד לעברית ו-Times New Roman לאנגלית, גודל 12, רווח כפול בין השורות, רווח אחד בלבד בין מילה למילה וללא רווח בין פסקה לפסקה. כל פסקה תתחיל בהזחה קטנה (tab), למעט פסקה הבאה אחרי כותרת או אחרי שורת רווח.
- ככלל, היקף המאמר לא יעלה על 10,000 מילים (כולל הערות שוליים). לגבי מאמרים ארוכים יותר, המערכת תחליט אם לקבל לשיפוט או לדרוש קיצור.
- את המאמר יש לשלוח בצירוף תקציר אנגלי באורך של כחצי עמוד (כ-350–400 מילים). כן יש לציין את פרטי הכותב בעברית ובאנגלית: תואר, שם פרטי ושם משפחה, שיוך מוסדי (חוג, מחלקה וכיו"ב ושם המוסד), דוא"ל.
- מאמרים לכתב העת 'ציון' יש לשלוח לדוא"ל: historical@historical.org.il
- מאמרים לכתב העת 'היסטוריה' יש לשלוח לדוא"ל: reut@shazar.org.il
- תהליך קבלת המאמר: המאמר יועבר תחילה לעיונם של חברי המערכת. אם הוא יימצא מתאים באופן עקרוני הוא יישלח לקריאה של שני מומחים הבקיאים בתחום שבו עוסק המאמר. לאחר קבלת חוות הדעה תקיים המערכת דיון ותחליט אם לקבל את המאמר כצורתו, לבקש תיקונים או לדחותו. המחברים יקבלו מכתב עם החלטת המערכת. אם המערכת תבקש תיקונים, יש לשלוח קובץ מתוקן תוך זמן סביר ובהתאם ללוחות הזמנים של כתב העת, ולצרף מכתב המבהיר את מהות התיקונים שהוכנסו במאמר. לאחר אישור הנוסח הסופי, המאמר יעבור עריכת לשון על פי המלצות האקדמיה ללשון העברית.

התקנת הטקסט

- **דיוק:** האחריות על הדיוק של המובאות, של הביבליוגרפיה ושל התאריכים שבמאמר ספר מוטלת על המחברים. המחבר יבדוק היטב את כל המובאות, מראי המקומות, התאריכים, המספרים והשמות בטרם יגיש את המאמר בכתב היד, ולא יסמוך על כך שיוכל לתקן את הטעויות בתיקון בשעת ההגהה.
- **תצלומים וזכויות יוצרים:** אפשר ואף רצוי לצרף למאמר תצלומים לשם המחשה. על המחבר לשלוח תמונה באיכות גבוהה (300dpi לפחות), להסדיר את זכויות היוצרים ולהעביר אישור מפורש להוצאה לאור. מתחת לכל תמונה יצוין המְזַכָּה (קרדיט) הנדרש וכיתוב קצר המתאר את התמונה.
- **ציטוטים:**

* כתב: יחזקאל חובב. כללים אלה נכתבו לאור הניסיון שהצטבר בהוצאה לאור של מרכז זלמן שזר, ועיון בכמה פרסומים קודמים: יובל קמרט, 'הנחיות להכנת כתבי-יד והתקנתם לדפוס', ציון, מ (תשל"ה), עמ' 83–94; ראובן אשל, הכנת כתבי-יד והתקנתם לדפוס, ירושלים תש"ם; ורדה לנרד, 'הנחיות למחברים', קתדרה, מפתח לחוברות 61–100 (תשס"ד), עמ' 201–220.

- רצוי להמעיט בציטוטים, בפרט בציטוטים ארוכים. עדיף לצטט את המשפטים העיקריים ואת יתר המקור להביא בפרפרזה ובקיצור.
- ציטוט קצר יובא בין גרשיים יחידים. ציטוט של שלוש שורות ומעלה לא יוקף במירכאות ויובא בהזחה. ציטוט בתוך הציטוט יוקף במירכאות כפולים.
- **ציטוט מקור עברי:** כל ציטוט בעברית יועתק כמו במקור. דילוג יסומן בשלוש נקודות ללא סוגריים מרובעים וללא רווח לפניו. השלמה בציטוט תסומן בסוגריים מרובעים. הסבר או פתיחת ראשי תיבות יבואו בסוגריים עגולים עם סימן שוויון צמוד לסוגר הפותח [יר"ה (=ירום הודו)]. דילוג במקור יצוין במפורש: [דילוג במקור]. הדגשה שאינה במקור יש לציין: הדגשה שלי, ללא הוספת ראשי התיבות של הכותב; עדיף להעביר זאת להערה שבסוף הציטוט.
- **ציטוט מקור לועזי:** אין להביא ציטוט לועזי של מחקר בגוף הטקסט ללא תרגום. אם לשון המחקר חשובה במיוחד – אפשר להביאה בהערה. למקור המובא בטקסט (גם ציטוט בארמית, בידיש וכדומה) יובא תרגום, בטקסט או בהערה.
- סימן פיסוק בסוף ציטוט: סימן שאלה או סימן קריאה השייכים לציטוט יבואו לפני הגרש הסוגר; נקודה או פסיק יבואו אחריו.
- ציון הערת שוליים למקור הציטוט יבוא בסוף הציטוט.
- מראה מקום בסוגריים יהיה בסוף הציטוט לפני סימן הפיסוק.

כתיב ופיסוק

- כללי הכתיב והפיסוק יהיו על פי **כללי הפיסוק וכללי הכתיב חסר הניקוד** שקבעה האקדמיה ללשון העברית (ראו באתר האקדמיה, תחת לשונית: החלטות). במידת הצורך ניתן לסטות מכללים אלה ובלבד שתישמר האחידות בכל החיבור.
- **שמות אישים:**
 - שמות יופיעו כפי שבעליהם כותבים אותם, הן בעברית הן בלועזית.
 - באזכור הראשון של השם יצוין גם השם הפרטי.
 - לשם לועזי רצוי להוסיף בסוגריים את השם בלועזית באזכור הראשון, לפי הצורך.
 - שנות חיים יש להוסיף אחרי השם בלועזית, בתוך הסוגריים, בפונט עברי ובכיוון עברי (Burekhardt, 1818–1897)
- שמות ספרים: ספרים בעברית לא יודגשו, בגוף הטקסט או בהערות, ויופיעו עם גרש לפניו ולאחריו. באנגלית יצוינו שמות ספרים באות נטויה הן בטקסט הן בהערות השוליים.
- **מילים שיש לכתוב באופן הבא (דוגמאות אחדות):** אזי, אישה, אמתי, אפוא, ארץ ישראל, גרדא, הייתה, זיכרון (זיכרונות), לבו, מאוד, ממד, עות'מאני, פתרון, דוגמה.
- **שימושי לשון (דוגמאות אחדות):**
 - המאה השמונה עשרה (במילים ובלי מקף), שנות השבעים (במילה)

- 'למרות ש-' ויעל אף ש-' – לא תקני ויש לכתוב: 'אף ש-', אף על פי ש, הגם ש-.
- 'מהווה' לא ישמש במקום ב'הוא'.
- 'משמעותי' – עדיף בעל משמעות, ניכר, חשוב וכדומה (להמעיט בשימושי לשון המרדדים את השפה).
- מילות יחס מתאימו: לנקוט את (ולא: לנקוט ב-), אחראי ל- (ולא: אחראי על)
- לסה"נ, לפסה"נ
- מחד גיסא... מאידך גיסא...; מצד אחד... מצד אחר/שני...
- על אודות / על (ולא: אודות)
- הבחנה בין מתברר (=ברור) ובין מסתבר (=סביר)
- הבחנה בין מונח (=ביטוי לשוני) ובין מושג (=רעיון, קונצפט)
- משפטי זיקה מקושרים ב'שייך הזיקה': הארץ שבה נולדתי (או שנולדתי בה) ולא הארץ בה נולדתי

• מקפים

- צירופים ומילות יחס לא יבואו עם מקף: תל אביב, על ידי, ארץ ישראל, אחת עשרה (ואולם כאשר הצירוף בתפקיד תואר אפשר לנקוט מקף: ארץ-ישראלי, בית-ספרי).
- אחרי תחיליות וצירופי יחס רצוי לתת מקף למניעת קושי בקריאה: אי-, דו-, א-, בין-, תת- – הכול על פי שיקול דעתם של העורכים ושמירה על אחידות.

• תעתיק מלועזית לעברית

- כללי התעתיק יהיו על פי **כללי התעתיק** שקבעה האקדמיה ללשון העברית. להלן עיקרי הדברים:
- יש להימנע ככל האפשר מהוספת אמות קריאה ומומלץ להוסיף ניקוד חלקי בכל מילה שקריאתה קשה.
- תנועת a ככל האפשר בלי א: פרלמנטרי, נציונל, מגי, סטירה, זינר, קלסי.
- תנועת a בסוף מילה/תחילית – באות ה: מטה-, וילנה
- תנועת e תמיד בלי י: הגל, הלנה
- תנועת i תמיד ב-י: ליגיון, איצטדיון, היסטוריה
- צירוף האותיות ei ב-יי: קיימברידג'
- צירוף האותיות eu יש להוסיף יו"ד: אירופה, ניטרלי
- eo, ea – בלי האות י: אידאל, רָאלי, תאטרון, מוזאון, גאוגרפיה, נאו-, תאוריה, תאולוגיה
- העיצור v (וגם w) בראש מילה ב-ו: ויליאם, וריאציה; vo – בשני וי"ו: וורמיזא, וולטר.
- v באמצע מילה באות בי"ת: אינדיבידואל, מוסקבה, מוטיבציה, אבולוציה, אוניברסיטה, אוניברסלי.
- t מתועתקת ב-ט: וולטר; th מתועתקת ב-ת: ארתור, אתוס.

- x מתועתקת ב-קס : אורתודוקסי, אנגלוסקסי. יוצא מן הכלל השם אלכסנדר.
- מוזיקה, פיזיקה, מטפיזיקה, פריז – ב-ז.

● **כותרות :**

- אם יש צורך בכותרות אנו ממליצים על כותרות קצרות המתארות את תוכן הסעיף ולא על כותרות ממוספרות בלבד. את הכותרות ניתן למספר לנוחות הקורא. אין להרבות בכותרות.
- יש להקפיד על דירוג כותרות ברור. אפשר לדרג כותרות לפי מספור שונה (כותרת מדרגה 1 במספור אותיות וכותרת מדרגה 2 במספרים); לפי מיקום שונה בעמוד (מרכז או יישור לימין) וכדומה.
- **מספור פריטים :** בגוף הטקסט יסומנו המספרים בין סוגריים (א); (ב); ואם יבואו זה מתחת לזה, יסומנו בנקודה והטקסט יוכנס פנימה גם אם הסעיף כולל יותר משורה אחת. אפשר לתת אותיות או ספרות ובלבד שתהיה אחידות.
- **גרשיים :** ציטוט יוסגר בגרש יחיד לפניו ולאחריו, גם בציטוט קצר וגם בציטוט ארוך. ציטוט בתוך ציטוט יסומן בגרשיים כפולים
- **אותיות נטויות :** אין להשתמש בהטיית אותיות בעברית.
- **לועזית :** יש להמעיט בשימוש במילים לועזיות, בפרט אם יש להן מקבילה בעברית (אפשר להיעזר ביישומון האקדמיה ללשון העברית : [החלופון](#)).
- **הדגשה :** יש להמעיט ככל האפשר בהדגשות, ואין להדגיש אלא מילים בודדות. ההדגשות יסומנו באות שמנה. בדפוס ייתכן שהאות השמנה תוחלף בפיזור אותיות.
- **קו מפריד וקו מחבר :** קו מפריד (למשל במשפט מוסגר) יבוא עם רווח לפניו ולאחריו; מקף יחס המסמן טווח (למשל בין מספרים) יבוא ללא רווח לפניו ולאחריו. שני קווים אלה יש לסמן כשני קווים קצרים (--) או ליחד לקו מקף קיצור ולהשתמש בו תמיד (-). קו מחבר קצר (אנטי-יהודי) יבוא ללא רווח לפניו ולאחריו. בתכנת Word אין הבחנה ברורה בין הקווים ויש לוודא שנעשה שימוש שיטתי בקווים מתאימים לאורך הטקסט. מקף יחס בין צירופים של יותר ממילה אחת יבוא עם רווח לפנייהם ולאחריהם (קו התעופה ארצות הברית – ארץ ישראל).
- **סוגריים :** יש להשתמש בסוגריים עגולים. סוגריים מרובעים ישמשו בתוך סוגריים עגולים, או לציון השלמה בציטוט. אין להקיף שלוש נקודות המסמנות דילוג בסוגריים מרובעים.
- **טקסט לועזי בתוך טקסט עברי :** טקסט לועזי בסוגריים – יש להקפיד שהסוגריים יהיו בפונט עברי.
- **מספרים :** יש להמעיט ככל האפשר בשימוש בספרות בטקסט ולהשתמש במילים (המאה האחת עשרה), אלא אם כן הדבר מקשה על הקריאה. רצף מספרים יש לכתוב מימין

לשמאל (1911–1912). במספרים מעל אלף יש להקפיד להוסיף פסיק כמקובל (1,012; 1,345,678).

- **תאריכים**: בטקסט: 5 בדצמבר 2016; כ"ו בניסן תשע"ו; בהפניה לתאריך של פריט ביבליוגרפי: 5.12.2016. אין להביא את רישום השנה בקיצור.
- **ראשי תיבות**: יש להימנע משימוש בראשי תיבות ובקיצורים, להוציא המקובלים ביותר (חו"ל, ד"ר). יש אפוא לרשום: הערה, סימן, על ידי, וכיוצא בזה/באלה.
- **שמות מקוצרים**: יש להשתמש בגרשיים ולא בנקודות (נ"מ גלבר).
- **הפניה בלשון רבים**: יש לנקוט לשון רבים בפנייה אל הקוראים ולא לשון זכר: ראוי, השוו, עיינו וכיוצא באלה. אין לכתוב 'השומעים והשומעות' כי בעברית מין זכר משמש גם לציון המין הכללי.
- **מספרי ההערות** יירשמו בגוף המאמר בספרה עילית לאחר סימן הפיסוק (למשל: גירוש ספרד⁶), אך כאשר סימן הפיסוק הוא קו מפריד, יבוא מספר ההערה לפניו. אין לציין מספרי הערה בכותרות של פרקים, מאמרים או סעיפים. הערה טכנית בראש פרק או מאמר, לפני הערה מס' 1, תצוין בכוכבית.
- **ציון מספרי עמודים בהפניה ביבליוגרפית**: בכל הפניה יש לציין את מספרי העמודים המדויקים (77–98), אלא אם כן ההפניה היא לחיבור שלם. אין לקצר: 77 ואילך.
- **הפניה למקורות**: בהפניה למקורות יש להקפיד על שני עקרונות. (א) ההפניה כוללת את כל הנתונים הדרושים למציאת המקור; (ב) ההפניה אינה מטריחה את הקורא בפרטים שאינם נחוצים. על כן בחיבורים עם מהדורות ידועות (תוספתא, מהדורת ליברמן; בראשית רבה, מהדורת תאודור-אלבק) די בציון המהדורה. במקורות שאינם מוכרים לרוב הקוראים יש לתת רישום מלא של המקור. מקורות מרכזיים לנושא הספר רצוי לרכז ברשימת קיצורים או לציין בביבליוגרפיה כדי לא לחזור על ההפניה באריכות שוב ושוב, הכול על פי תיאום בין המחברים לעורכים, ומתוך התחשבות בקוראים שאינם בקיאים.
 - מקרא: ישעיהו ב, ד; שמואל א' יד, ב (אין לקצר את שמות ספרי המקרא).
 - משנה: משנה, שבת ד, ג.
 - תוספתא: תוספתא, שבת ח, א, מהדורת ליברמן, עמ' .
 - תלמוד בבלי: בבלי, סנהדרין ל ע"א.
 - ירושלמי: ירושלמי, ברכות א ב, ג ע"א; ירושלמי, ברכות א ב, מהדורת האקדמיה, טור 6.
 - בראשית רבה כו ה, מהדורת תאודור-אלבק, עמ' 247 (אם יש שימוש חוזר במהדורה אחת מוכרת – די במספרי העמודים: ספרי דברים שי, עמ' 350).
 - מכילתא דרבי ישמעאל, ויסע, א, עמ' 154 (או: מכילתא דרבי ישמעאל, מהדורת הורוביץ-רבין, ויסע, א, עמ' 154).
 - ספרים חיצוניים, ברית חדשה: כמו ההפניה למקרא.
 - קוראן: סורת אלבקה 2, 15 (בציטוט יש לציין בסוגריים את שם המתרגם).
 - יוספוס: קדמוניות יח, 382; מלחמת היהודים א, 16.

- **ספרות קלסית**: יש להביא הפניות שיאפשרו לקורא בקי בחומר למצוא את הפרסום בקלות, ועל כן אין לקצר שמות ספרים ורצוי לציין את שם המהדיר, הכול לפי הצורך והעניין.

הביבליוגרפיה:

הפניות לספרים ולמאמרים

הביבליוגרפיה תצוין בהערות שוליים, בהיקרות הראשונה של המחקר פרטיו יובאו במלואם ולאחר מכן תבוא הפניה אליו, למשל כך: כהן (לעיל, הערה 13), עמ' 12.

הערות השוליים

- מספרי ההערות יהיו רצופים לאורך המאמר כולו. אין לחזור על מספר הערה בגוף הטקסט, ובמידת הצורך יש להוסיף הערה שתפנה להערה קודמת.
- הערה קצרה, שכל כולה מראה מקום יחיד למקורות בלבד, תשולב בגוף המאמר.
- רצוי להמעיט בהערות, לפי הנדרש להוכחת הטענות, ואין צורך להביא כל פרסום הקשור לנושא שאין בו צורך של ממש.
- הערות ארוכות הכוללות דיונים ספציפיים, נתונים וטבלאות יש להעביר לנספחים.
- בסוף הערה המסתיימת בלועזית לא תבוא נקודה, לא מימין ולא משמאל.
- יש להמעיט ככל האפשר בהפניות פנימיות לעמודים, שיושלמו לאחר העימוד; במידה שהדבר נחוץ – יש לסמן את העמוד להשלמה: 000. אין להפנות לעמודים בכתב היד המקורי.
- בהערות יש לתת שם פרטי מלא של המחברים והעורכים הנזכרים, אלא אם כן במקור מופיע שם מקוצר בלבד.
- כתבי עת לועזיים יובאו במלואם וללא קיצור. ארכיונים יובאו במלואם, אך אם המחקר מבוסס על ארכיונים מסוימים והם נזכרים בו שוב ושוב – ניתן להכין לנקוט קיצור ולציין זאת בהיקרות הראשונה.
- אם פרסום הופיע במהדורה עברית ובמהדורה לועזית, יש להעדיף את הנוסח העברי; אם המהדורה הלועזית מעודכנת יותר – ניתן להשתמש רק בה.
- אחרי המילים ראו, עיינו, השוו – יש להוסיף נקודתיים.
- כאשר יש צורך במונחים טכניים רצוי להשתמש בחלופה העברית (במיוחד ולא esp.; השוו ולא cf.), אלא כאשר השימוש הוא ברצף של פריטים בלועזית.

ציונים ביבליוגרפיים

- הערות השוליים מיועדות לקוראים בקיאים, ואף על פי כן יש להקפיד על רישום של כל הפרטים הנדרשים בהפניות כדי לאפשר לקוראים למצוא את מבוקשם בנקל. כדי למנוע סרבול, הרישום הביבליוגרפי נעשה לפי תבניות, וכך קל לקורא להבחין בין מאמר לספר וכדומה. משום כך אנו

משתמשים ברישום קצר וברור; לדוגמה, אין מציינים את המילה כרך (או vol.) אלא במקרים חריגים.

• בלועזית נעשה שימוש בקיצורים מוסכמים על פי האנגלית לכל השפות האירופיות (pp לציין עמוד ולא SS).

○ p. או pp לציין עמוד או עמודים; יש לציין זאת תמיד ליד מספרי עמודים, בעברית ובלועזית.

○ קיצורים שימושיים לדוגמה: ff – ואילך; n – הערה; l/ll – שורה או שורות;

s.v. – ערך; et al. – ואחרים; 8v/8r – עמוד ראשון או שני של דף בכתב יד;

col./cols – טור, טורים; op. cit. – 'שם', ברצף לועזי; ibid. – החיבור האחרון

שנזכר; esp. – במיוחד, בפרט; idem – הנ"ל (ויש המקפידים על eadem לציין חוקרות). יש להקפיד על שימוש בקיצורים ידועים, כדי לא להקשות על הקורא.

○ ציון שני מחברים או שני מקומות דפוס בלועזית: לא בסימן & אלא במילה and

○ אות רבתי בשמות פרסומים:

▪ אנגלית: בראש כותר, בראש שמות עצם, פעלים, תוארי פועל ושמות

תואר; וכן מילים אחרי נקודתיים או מקף המפרידים בין הכותרת

לכותרת המשנה. גם כינויי גוף יבואו באות גדולה: He, Him, Its, His,

Their, My וכדומה.

▪ לטינית: כדין אנגלית

▪ גרמנית: בראש שמות עצם

▪ צרפתית, ספרדית ואיטלקית: בראש שמות פרטיים

• יש לתת שם פרטי מלא של המחברים והעורכים הנזכרים בהערות, אלא אם כן במקור מופיע שם מקוצר בלבד.

• המחברים יקפידו להביא את כל הפרטים הביבליוגרפיים הנדרשים.

• אין צורך לציין את השמות של הוצאות הספרים בפרסומים המצוטטים.

• שם הספר יובא בדיוק כמו שהוא רשום בגוף הספר. בציונים ביבליוגרפיים קדומים שבהם הכותר ארוך מאוד ניתן להסתפק במילים הראשונות ולסמן דילוג ע"י שלוש נקודות.

הרישום הביבליוגרפי

• ספרים

○ **סדר הפרטים:** שמות המחברים או העורכים, שם הספר (שם הסדרה), מספר הכרך, מקום ההוצאה ושנת ההוצאה^{המהדורה}, מספרי העמודים, מספרי ההערות.

○ **שמות מחברים:** שמותיהם של המחברים יובאו כלשונם וככתבם בשער הספר. השמות

הפרטיים יובאו במלואם. כאשר יש יותר משני מחברים יובא רק הראשון ולידו

'ואחרים' או et al.

○ **שמות הספרים**: שמות של ספרים עבריים לא יודגשו ולא יבואו בין גרשיים. ספרים לועזיים יובאו באות נטויה ולא יודגשו בקו תחתי (שם ספר בשפה לא מוכרת ניתן לתרגם בסוגריים לעברית). שמות ספרים בערבית אפשר לתת בתעתיק עברי (או לועזי אם כך מופיע בשער הספר).

○ **כותרות משנה**: בין שם הספר לכותרת המשנה יחצו נקודתיים. אם יש שתי כותרות משנה – השנייה תסומן בקו מפריד. בספרים לועזיים תובא גם כותרת המשנה באות נטויה.

○ **סדרות**: שם של סדרה יבוא אחר שם הספר בתוך סוגריים עגולים. בלועזית – באות נטויה. אם יש מספר כרך בסדרה, יבוא פסיק בסוף שם הסדרה ומספר הכרך בלבד (ללא המילה כרך או vol.). אם שם הסדרה הוא השם הראשי יהא דינו של שם הכרך ככותרת משנה.

○ **מספר הכרך**: מספרי כרכים בספר יצוינו באותיות לעברית ובספרות ללועזית, ללא המילה כרך או vol. כמה כרכים יסומנו בקו מפריד: א-ג; 1-2. אם לכרך יש שם נפרד, יצוין מספר הכרך ואחריו נקודתיים ושם הכרך.

○ **ספר בעל כמה כרכים**: אם יש הפניות לכל הכרכים, יש להביא במופע הראשון את הפרטים של כל הכרכים (השנה של הכרך הראשון והכרך האחרון בלבד; תשכ"א–תשל"ה), ואחר כך לציין את מספר הכרך. אם מפנים לכרך מסוים, יש לתת רק את פרטיו.

○ **מהדירים ועורכים ומתרגמים**: אם בנוסף לשם המחבר יש לספר מהדירים או עורכים או מתרגמים, שמם יבוא לאחר שם הספר, בלי סוגריים: מהדורת, בעריכת ed., תרגם, translated by וכדומה.

○ **מקום ההוצאה**: מקום ההוצאה יבוא אחרי שם הספר או מספר הכרך. בין מקום ההוצאה לפריט הקודם לו יבוא פסיק. שני מקומות הוצאה יופרדו בקו מפריד. יותר משני מקומות הוצאה – יובא רק המקום הראשון.

▪ מקום ההוצאה של ספרים לועזיים יירשם בשפת המקור כפי שמופיע בשער הספר.

▪ אם לא נזכר מקום הוצאה יש לציין זאת במפורש בסוגריים מרובעים. אם המקום ידוע או משוער – יש לציין זאת בסוגריים מרובעים.

▪ בין מקום ההוצאה לשנת ההוצאה לא יבוא סימן פיסוק.

▪ אם מקום ההוצאה כתוב באופן שאינו מקובל כיום – ניתן להביאו בדרך המקובלת, אבל יש להקפיד על אחידות בכל הספר. למשל: ויניציאה–

ונציה, Munich–München.

○ **שנת ההוצאה**: שנת הוצאה של ספר עברי תבוא בתאריך עברי, אלא אם כן יש בספר רק תאריך לועזי. אם אין שנת הוצאה יש לציין זאת כמו מקום הוצאה שאינו רשום בספר.

○ **שם ההוצאה**: אין חובה לרשום את שם ההוצאה של הספרים.

○ **המהדורה**: מספר המהדורה יצוין בספרה עילית אחרי שנת ההופעה. מהדורה מצולמת יש לציין לפי השנה המקורית ולהוסיף בסוגריים את שנת הצילום (ד"צ: תשכ"ח).

○ **הפניה לפרקים** : בדרך כלל יש להימנע מלהפנות לפרקים, תוך ציון שמם או מספרם; די בהפניה לעמודים הנדרשים.

○ **מספרי עמודים** : לפני מספר העמודים יבוא פסיק. לציון עמוד בעברית יש להיזקק לקיצור עמ', ובלועזית p. או pp. (בכל השפות). עדיף לציין את טווח העמודים המדויק שאליו מפנים, ובמידת הצורך ניתן לציין 'ואילך' או ff.

○ **הפניה להערות** : בעברית יש להקדים להפניה להערות את המילה 'הערה' או 'הערות' (לא הקיצור הע'), ובאנגלית n. (ליחיד ולרבים).

● **קבצים :**

○ בהפניה לקובץ שלם יוזכרו העורכים בתחילת הרישום, בתוספת (עורך/עורכים); ed., eds. (בסוגריים, ולאחר מכן יירשם הפריט כדין ספר.

○ הפניה למאמר בקובץ: שם המחברים, 'שם המאמר', שם הספר, בעריכת ..., מקום הדפוס ושנת הדפוס, עמודים.

● **עבודות מוסמך ודוקטור** : שם המחברים, שם העבודה, עבודת דוקטור/מוסמך, שם האוניברסיטה, שנה, עמודים. בלועזית: Author, Title, Ph. D. Thesis/Dissertation, University's Name, Year, pages [אנציקלופדיה שהופיעה בכמה מהדורות יש לציין בבירור את המהדורה – שנת הופעה או מספר מהדורה; פירוט ההפניה נתון לשיקול דעת המחברים והעורכים. לדוגמה: *Encyclopaedia of Islam*, III, Leiden-London 1986², pp. 1071-1076 [of Islam², p. 1000

● **מאמר בכתב עת :**

○ שם מחבר, 'שם המאמר', שם כתב העת, מספר הכרך (תאריך הפרסום), עמודים. שמות המאמרים יבואו בין גרשיים יחידים, ובין שם המחבר לשם המאמר יבוא פסיק.
○ דין כותרת משנה בשם מאמר כדי כותרת משנה בספר; הגרש הסוגר יבוא לאחר כותרת המשנה.

○ שמות כתבי העת יבואו בלי גרשיים וללא הדגשה. בלועזית – באות נטויה (*italics*).
○ מספר הכרך יצוין ללא המילה כרך או vol., גם אם יבוא אחריו מספר חוברת. בעברית יצוין המספר באות עברית, בלי גרש או גרשיים. בכתב עת לועזי יצוין במספר (ולא בספרה רומית).

○ מספר החוברת יצוין רק כאשר מתחיל מספור עמודים חדש בכל חוברת; מספר חוברת בתוך כרכים עם מספור רצוף לא יצוין כלל.

● **ערכים אנציקלופדיים :**

○ ככלל, דין ערך אנציקלופדי כדין מאמר. ואולם, אפשר לוותר על מקצת הפרטים של אנציקלופדיות מוכרות. עם זאת, כאשר יש מהדורות שונות של האנציקלופדיה (*Encyclopedia Judaica*, *Encyclopedia of Islam*) חשוב לציין את שנת הדפוס או את המהדורה, כדי שהקורא יוכל למצוא את ההפניה.
○ אם ניתן לציין את שם המחבר של הערך, יש לעשות זאת.

- סימן **מבנה ההערות** : בהכנת ההערות יש להקפיד על מעבר נכון בין שפה עברית לשפות לועזיות. סימן הפיסוק במעבר בין עברית לועזית יופיע כחוצץ בין השפות ויוקלד בפונט עברי. ברצף של פריטים לועזיים לא יבוא סימן פיסוק עברי, הקוטע את רצף הלועזית. בין פריט לפריט בהפניות ביבליוגרפיות יש לתת נקודה-פסיק.

דוגמאות להפניות ביבליוגרפיות

- **ספר** : אברהם גרוסמן, חסידות ומורדות: נשים יהודיות באירופה בימי-הביניים, ירושלים תשס"א
- **ציון מהדורה** : אברהם גרוסמן, חכמי אשכנז הראשונים, ירושלים תשס"א³
- **מהדורה** : חוה טורניאנסקי (מהדירה), גליקל : זכרונות...
- **ספר עם מחבר ועורכים** : עדה רפפורט-אלברט, חסידים ושבתאים אנשים ונשים, בעריכת עמנואל אטקס ודוד אסף, ירושלים תשע"ה
- **ציון סדרה וכותרת משנה** : אברהם יצחק גרין, השכינה, מרים הבתולה ושיר השירים : הרהורים על סמל קבלי בהקשרו הנוצרי (יריעות, ד), ירושלים תשס"ג
- **הפניה לקובץ שלם, שני עורכים וציון סדרה** : Karlefried Gruender and Nathan Rotenstreich (eds.), *Aufklärung und Haskalah in jüdischer und nichtjüdischer Sicht (Wolfenbütteler Studien zur Aufklärung, 14)*, Heidelberg 1990
- **הפניה לספר עם מספר כרכים** : Shlomo D. Goitein, *A Mediterranean Society: The Jewish Communities of the Arab World as Portrayed in the Documents of the Cairo Geniza*, 1–5, Berkeley–Los Angeles 1967–1988; 5, pp. 363–367
- **הפניה לספר עם כרכים נושאי שם נפרד** : Menahem Stern (ed.), *Greek and Latin Authors on Jews and Judaism, 1: From Herodotus to Plutarch*, Jerusalem 1974

מאמרים :

- **מאמר בכתב עת** : גור אלרואי, 'הגיבור העברי והקרנן היהודי: הפוגרומים באוקראינה ומאורעות תר"פ–תרפ"א', ציון, פ (תשע"ה), עמ' 551–581
- **מאמר בקובץ** : דוד אסף, "נפגשו על ידי איזה התווכחות": מסורות זיכרון פולמוסי על פגישתם של ריב"ל והרבי מאפטה, חוט של חן : שי לחוה טורניאנסקי, בעריכת ישראל ברטל ואחרים, ירושלים תשע"ג, עמ' 247–269
- **מאמר בקובץ** : Ada Rapaport-Albert, 'The Emergence of a Female Constituency in Twentieth-Century Habad Hasidism', *Let the Old Make Way for the New: Studies in the Social and Cultural History of Eastern European Jewry – Presented to Immanuel Etkes, 1: Hasidism and the Musar Movement*, eds. David Assaf and Ada Rapaport-Albert, Jerusalem 2009, pp. 7*–68*

- **עבודת דוקטור** : אלחנן ריינר, עלייה ועלייה לרגל לארץ ישראל 1099–1517, עבודת דוקטור, האוניברסיטה העברית בירושלים, תשמ"ח, עמ' 15–22 [לעבודת מוסמך רישום זהה, למעט : עבודת מוסמך במקום עבודת דוקטור]
- **עבודת דוקטור בלועזית** : Paul Ira Radensky, *Hasidism in the Age of Reform: A Biography of David ben Mordkhe Twersky of Tal'noye*, Ph.D. Dissertation, The Jewish Theological Seminary of America, 2001
- **ערך אנציקלופדי בעברית** : משה נחום צובל, 'יצחק ברויאר', האנציקלופדיה העברית, ט, טורים 493–494
- **ערך אנציקלופדי בלועזית** : Shmuel Bialoblocki, 'Aberglaube', *Encyclopaedia Judaica*, 1, Berlin 1927, pp. 229–240; David Nir, 'Betar', *Encyclopaedia Judaica*, Jerusalem 1971, 4, cols. 714–716